

در راه شکل گیری ائتلافی وسیع برای آزادی و دموکراسی در ایران بکوشیم!

این نیروها تلاش برای تغییر رژیم از درون است و در ائتلاف های ضد حکومت وارد نمی شوند.

۳ - نیروهایی که برای تامین آزادی، دموکراسی، حقوق بشروجدائی دین از حکومت در ایران تلاش می کنند، در کنار مردم و در مقابل جمهوری اسلامی ایستاده اند و برای سرنگونی این حکومت و استقرار حکومتی دموکراتیک با رای آزاد مردم مبارزه می کنند.

سازمان ما که از وحدت سه سازمان سیاسی شکل گرفته و خود یکی از نمونه هایی است که در عمل گام در راه ائتلاف و وحدت در جنبش چپ و جنبش اپوزیسیون ایران نهاده است، دست همه نیروهای این طیف را در جهت تشکیل یک ائتلاف وسیع و کمک به شکل گیری یک آلترناتیو فراگیر، انقلابی و دموکراتیک، به گرمی می فشارد؛ ائتلافی که هم اکنون در حال شکل گیری است. برای تقویت و گسترش دموکراسی و حفظ و نهادینه شدن آن در جامعه، ما به خصوص بر حضور هرچه وسیع تر نیروهای چپ در چنین ائتلافی تاکید داریم و خود در این جهت حرکت می کنیم.

دوستان عزیز دانشجوی

ما ضمن حمایت از تلاش های شما در جهت نزدیکی و ائتلاف نیروهای سیاسی در مقابل جمهوری اسلامی، لازم است یادآوری کنیم که نیت خیرخواهانه شما با واقعیات جامعه ما و صف بندی واقعی نیروهای آن همخوانی ندارد و نمی تواند ائتلافی فراگیر از همه نیروهایی که شما در بیانیه خود از آنها نام برده اید شکل گیرد. اما می توان در جهت ائتلاف و همکاری هرچه بیشتر نیروهای درون هر طیف تلاش کرد. کاستن از تفرقه کنونی و نزدیکی و همکاری نیروهایی که راستای سیاسی همسان یا مشابهی را دنبال می کنند، در مجموع، اپوزیسیون دموکراتیک را تقویت و جمهوری اسلامی را تضعیف خواهد کرد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
۴ آذر ۱۳۸۴ - ۲۴ نوامبر ۲۰۰۵

و روشن صورت گیرد. تجربه ای که این بیانیه به آن توجه نکرده است.

نیروهایی که این بیانیه خطاب به آنها نوشته شده است را می توان به سه دسته تقسیم کرد:

۱- نیروهای مشروطه خواه و سلطنت طلب، یعنی گروه هایی که مردم ایران با انقلاب بهمین به آنها "نه" گفتند.

اگر بپذیریم که رای آزاد مردم در یک حکومت انتخابی و قابل تعویض تجلی می یابد، این گروه ها با تلاش برای استقرار مجدد سلطنت مطلقه و یا در بهترین حالت، مشروطه سلطنتی، با توده مردم و خواست آزادیخواهانه آنها بیگانه اند. حکومت سلطنتی حتی اگر به رای گذاشته شود و مردم هم به آن رای دهند، باز به دلیل نقض حق رای مردم در فرآیند انتخابات و جایگزینی حکومتی بر مبنای ارث به جای انتخاب، غیر دموکراتیک و مردود است. این گروه ها که با اساس دموکراسی یعنی اعمال اراده مردم و به رسمیت شناختن حق انتخاب آنها مخالف اند و به رای آزاد مردم متکی نیستند، قدرت خود را نه از جامعه و مردم، که از خارج کسب می کنند و بنا بر این، به آنها وابسته می مانند و با استقلال سیاسی و عدم دخالت نیروهای خارجی در امور جامعه ایران هم بیگانه اند. این نیروها حقوق دموکراتیک جامعه را نیز به رسمیت نمی شناسند. آنان ممکن است اکنون که در قدرت نیستند، برخی از آزادی ها و حقوق مردم را در شعار تائید کنند، اما در همین شرایط نیز کثیرالمله بودن ایران و حقوق دموکراتیک خلق ها و ملیت های ساکن ایران را نمی پذیرند و بنا بر این نمی توانند در ائتلاف برای استقرار دموکراسی در ایران جای گیرند.

۲- برخی نیروهای جمهوری خواه که به آزادی و دموکراسی اعتقاد دارند، ولی اپوزیسیون جمهوری اسلامی نیستند و برای برداشتن این سد به مثابه مانع اصلی راه آزادی و دموکراسی در ایران مبارزه نمی کنند.

این نیروها هنوز امید به اصلاح جمهوری اسلامی و تحول آن به یک رژیم دموکراتیک را دارند. سیاست

بیانیه ای با امضای جمعی از دانشجویان خارج و داخل کشور انتشار یافته که تعداد زیادی از احزاب و سازمان های اپوزیسیون ایرانی و از جمله سازمان ما را مورد خطاب قرار داده است. این بیانیه " احزاب، گروه ها و شخصیت های سیاسی دموکرات، جمهوری خواه و مشروطه خواه مدافع آزادی، دموکراسی و حقوق بشر در داخل و خارج از کشور" را به اتحادی فراگیر در مقابل جمهوری اسلامی فرا خوانده است. تاکید بر "دیکتاتوری" و "غیر مردمی" بودن نظام جمهوری اسلامی، ضرورت سرنگونی این رژیم برای استقرار آزادی و دموکراسی در ایران و ضرورت ائتلاف وسیع نیروها در این راستا، از مضامین مثبت مورد تاکید در این بیانیه است؛ مضامینی که تجربه سی ساله اخیر مبارزه مردم ایران برای احقاق حقوق پایمال شده شان بر آن صحه گذاشته است.

آزادی، دموکراسی، حقوق بشر، جدائی دین از دولت و عدالت اجتماعی، محوری ترین خواسته های مردم ایران است که با ماهیت جمهوری اسلامی در تضاد است. این حکومت نه تنها قادر به تامین آنها نیست، که خود مانع اصلی تحقق آنها است. مردم ایران برای دستیابی به این خواست ها به اشکال مختلف و در سطوح متفاوت، به صورت مستمر در حال مبارزه اند. اما این مبارزات پراکنده بوده، چندان اثرگذار نیست. شکل گیری یک آلترناتیو دموکراتیک و نیرومند در برابر جمهوری اسلامی که بتواند اعتماد توده ها را جلب نماید، نیاز امروز جامعه و از ضروریات به ثمر نشستن چنین مبارزه ای است و اتحاد نیروهایی که به این اهداف معتقدند، یکی از سنگ پایه های ایجاد آن آلترناتیو است.

انقلاب بزرگ مردم ایران در بهمن ماه ۱۳۵۷ بر ضد شاه و برای به تاریخ سپردن نظام سلطنتی در ایران، گر چه به قدرت گیری حکومتی به مراتب خشن تر و دیکتاتورتر از رژیم شاه انجامید و خواسته های انقلاب مردم تحقق نیافت، اما تجربه و درس مثبتی که با خود داشت، آگاهی از این بود که "همه با هم" در شرایطی ممکن است، ولی لزوماً مثبت نیست و ائتلاف نیروها باید بر مبنای برنامه و پلانفرم مشخص

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران